

Frank Aaen (EL):

Når der tales sort arbejde, er det meget almindeligt, at man snakker om pizzeriaer og sådan andre mindre virksomheder. Der er sort arbejde, der er meget værre. Der er multinationale selskaber, der sælger for milliarder af kroner her i landet hvert eneste år, uden at de betaler en krone i skat. Det er sort arbejde, der vil noget. Det burde man i virkeligheden prioritere over alt andet.

Det er sort arbejde, når vi f.eks. kan se, at rederierhvervet tjener styrtende med penge og så ikke har en skatteprocent, der er mere end på en to-tre stykker. Sådan er det for rederierhvervet. Det er også sort arbejde, men det er desværre lovligt, fordi det er vedtaget af et flertal her i Folketinget, at sådan skal det være.

Der er sort arbejde ude i Nordsøen. Det er rigtig sort arbejde, det er desværre også lovligt, fordi et flertal her i Folketinget har vedtaget at forære olien væk alt for billigt. Så der er meget sort arbejde, der burde tages fat i, men som regeringen ikke tager fat i.

Det skal ikke forhindre os i at sige, at vi støtter det, når man så tager fat i nogle hjørner, og derfor støtter vi selvfølgelig det forslag, der ligger her. Selv om vi kan dele SF's tvivl om, hvor meget det virker, så er der nok nogle elementer, der virker, og det skal naturligvis ikke være sådan, at vi så ikke støtter her.

Jeg er også enig i, ligesom det er sagt af andre, at indsatsen inden for byggeriet formentlig kunne gøres endnu skrapere end det, der er lagt op til her.

Der er et stort område, der slet ikke er med. Det er et af de steder, hvor der er nogle af de værste former for sort arbejde. Det er den type servicevirksomheder, der leverer rengøring til hoteller og restauranter og til en lang række andre virksomheder, altså sælger rengøringsydelser, serviceydelser, og som konkurrerer med hinanden på en sådan måde, at man kan regne baglæns og finde ud af, at der ikke kan betales en almindelig løn til dem, der gør rent.

Det betyder, at de servicevirksomheder inden for rengøringsbranchen – og det er et problem, der har eksisteret mange år og stadig eksisterer i Danmark – siger til dem, der gerne vil have et arbejde: Det er fint, men så er vi også nødt til lige at acceptere, at du går på dagpenge en del af tiden, og så er vi lige nødt til at acceptere noget andet snyd. Så glemmer man lige at betale moms, og inden myndighederne finder ud, at

momsen skulle være betalt, så er virksomheden nedlagt.

Altså, inden for rengøringsbranchen finder der sort arbejde sted i et enormt omfang, som man har gavn af ude i restauranterne, ude på hotellerne, de steder, hvor man køber serviceydelser i form af rengøring, og hvor vi altså samtidig kan se, at nogle af de mest elendige arbejdsforhold tilbydes de ansatte, idet nogle af dem lever her illegalt og ikke kan gå til politiet, når de bliver dårligt behandlet, og nogle af dem tvinges til at snyde over for sociale myndigheder og deres a-kasse.

Det er et område, hvor jeg ikke kan forstå, at ingen – heller ikke den tidligere regering – har fundet ud af, hvordan man skulle gribe ind, for der har faktisk ligget et forslag i lang tid om, hvordan man kunne løse det, nemlig ved at sige, at den form for virksomheder, servicevirksomheder inden for rengøring og andre brancher, kun kan sælge deres ydelser, hvis de kan dokumentere, at de overholder reglerne. De kan kun sælge deres ydelser, hvis de også er i stand til at stille en vis form for sikkerhed for, at den moms, de opkræver, også senere bliver betalt til myndighederne.

Der var faktisk så sent som i sidste uge et forslag til behandling af den side af sagen, nemlig et beslutningsforslag fra Enhedslisten om autorisation af rengøringsvirksomheder, som sagde, at hvis ikke de kan opføre sig ordentligt, om jeg så må sige, men bliver ved med at producere sort rengøring, så fratager man de selskaber autorisationen til at udbyde rengøringservice og andre serviceaktiviteter.

Det blev afvist, og nu kommer der nemlig et spørgsmål til skatteministeren. Det blev afvist af økonomi- og erhvervsministeren, idet en autorisationsordning for servicevirksomheder ville være et alvorligt brud på den fri etableringsret, og derfor blev det blankt afvist. Det var til at forstå. Altså, hellere sort arbejde end at gøre noget, for det var regeringen ideologisk imod.

Så er det man ser i det forslag, vi har til behandling i dag, at der tales om, at virksomheder, der gentagne gange snyder, kan få frataget deres næringsbrev og dermed ikke længere kan sælge f.eks. fødevarer. Hvordan hænger det sammen? Hvordan kan den ene minister sige, at det med at tage folks mulighed for at sælge en ydelse fra dem, fordi de har snydt og bliver ved med at snyde, altså i det ene lovforslag er noget, man gerne må, og i det andet lovforslag med en anden minister, nemlig økonomi- og erhvervsmini-